

РЕШЕНИЕ

№ 12451

гр. София, 09.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12260** по описа за **2024** година докладвано от съдия Димитър Петров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Образувано по касационна жалба подадена от Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрк. И., срещу решение № 4719/29.10.2024г. по АНД № 20241110203359/2024г. на СРС, 134 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 753440-F748500/01.02.2024г., с което на „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД, на основание чл.278б, ал.3 ДОПК е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5432,35 лева, за нарушение на чл.127и ДОПК.

Касаторът поддържа, че обжалваното решение е неправилно и необосновано. Конкретно посочва, че както в издадения АУАН, така и в НП, са изложени безпротиворечиво всички обстоятелства от значение за ангажиране отговорността на дружеството за нарушение на разпоредбата на чл.127и ДОПК, поради което основният мотив на СРС за отмяна на НП, е неправилен. Поддържа, че са налице и предвидените матриалноправни основания за налагането на санкцията, която е и правилно изчислена. Прави искане за отмяна на решението и постановяване на ново, с което НП да бъде потвърдено.

Касационната страна - „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД, чрез своите пълномощници оспорва жалбата.

Прокурорът от С. градска прокуратура изразява становище, че жалбата е основателна, а първоинстанционното решение следва да бъде отменено.

Административен съд – София-град, V касационен състав, след анализ и оценка на събраните в доказателства, във връзка с доводите на страните, намира за установено следното:

Касационната жалба като подадена в срока по 211, ал. 1 от АПК и от надлежна страна е процесуално допустима. Разгледана по същество, съдът намира следното:

Производството пред СРС е образувано по редовна и допустима жалба на „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД, против Наказателно постановление № 753440-F748500/01.02.2024г. издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „ОД“ в ГД „Фискален контрол“, ЦУ на НАП, с което на основание чл.278б, ал.3 от ДОПК на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5432,35 лева, за неизпълнение на задължение по чл.127и, ал.1 от ДОПК.

Цитираната норма на чл.127и, ал.1 ДОПК гласи, че при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване.

За да отмени оспореното наказателно постановление СРС е приел, че при съставяне на АУАН и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, свързани с недостатъчно описание на обстоятелствата, при които административния орган е приел, че е извършено нарушение, с което е засегнал правото на защита на санкционираното дружество.

Посочените в НП обстоятелства, послужили като основание за издаването му са, че на 13.12.2023г., в 14:40 часа е извършена проверка на място на разтоварване на стоки с висок фискален риск в обект – централен склад – база „ЛИДЛ БЪЛГАРИЯ“, находящ се на адрес [населено място] поле, [улица], стопанисван от жалбоподателя, във връзка с ВОП на стока с ВФР по протокол № 231402874534_1/13.12.2023г., съставен при влизане на превозното средство на ГКПП К., на 13.12.2023г., в 02:23 часа. Посочено е, че стоката е натоварена в Италия и е с код по КН 04015031 – мляко и сметана, неконцентрирани, нито с прибавка на захар или други подсладители: С теглово съдържание на мазнини, превишаващо 21 %, но непревишаващо 45 %. Стоката е в опаковки с нетно съдържание непревишаващо 2 л., в количество – 2792 кг., като за стоката липсват данни за предварително деклариране до влизане на транспортното средство на територията на страната. В НП е отразено, че общата стойност на стоката е 6935,04 евро (13 580,88 лева), съгласно фактура № [ЕГН]/05.12.2023г. За извършената проверка на мястото на разтоварване на стоката с висок фискален риск бил съставен Протокол № 231402874534_1/13.12.2023г., както и АУАН № F748500/13.12.2023г. – приложени към делото.

Като писмени доказателства са приети пред СРС – Протокол за отстраняване/поставяне на техническо средство за контрол; Приемо-предавателен протокол за съхранение и отговорно пазене на стоките; цитираните в НП – Фактура № [ЕГН]/05.12.2023г. издадено от Parmalat S.p.A., с получател LIDL BULGARIA EOOD & KO.KD, CMR с попълни данни на транспортното средство на превозвача.

Документите не са оспорени.

Въз основа на така събраните пред СРС доказателства, настоящият състав намира от правна страна следното:

Неправилно първоинстанционният съд е приел, че в АУАН липсва фактическо описание на извършеното нарушение. В АУАН се съдържа описание на обстоятелствата, които са от значение за преценката дали е осъществен фактическият състав на посоченото нарушение, съобразно изискването на чл. 42, т. 4 от ЗАНН. Ясно е посочено, че на 13.12.2023г., в 02:23 часа ППС е влязло на територията на страната през ГКПП К., като са установени стоки с висок фискален риск. Издаден е протокол за проверката. Посочено е, че на същата дата е извършена проверка и на адреса на разтоварване на стоката. Точно са описани видът и количеството на превозваните стоки, цитирана е издадената фактура, както и стойността само на стоките с висок фискален риск. В тази връзка, настоящият състав намира, че издадените АУАН и НП съдържат ясно и конкретно описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и законовите разпоредби, които са нарушени, които съответстват на посочените обстоятелства. Всички елементи от фактическия състав на нарушението са описани в НП, поради което и то отговаря на изискванията на чл.57, ал.1 ЗАНН.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Разпоредбата на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН изрично допуска при невъзможност на свидетелите, присъствали при извършването или установяването на нарушението, актът да се състави в присъствието на други двама свидетели, като това изрично се отбележи в акта. От съдържанието на АУАН се установява, че същият е съставен в присъствието на двама свидетели по реда на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, поради което не е допуснато съществено процесуално нарушение при съставянето на АУАН. По тези съображения касационната инстанция приема, че в административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице.

Въз основа на приетите от СРС писмени доказателства, се обосновава извода, че са налице основанията за ангажиране имуществената отговорност на дружеството - получател на стоки с висок фискален риск, който на основание чл.127и, ал.1 ДОПК е длъжен при превоз, който започва от територията на друга държава – членка на Европейския съюз (в случая Италия), и завършва на територията на страната, предварително да декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и да потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България, всеки отделен превоз на стоки с висок фискален риск (СВФР), който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път

на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48. Нормата на чл. 15, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на СВФР на територията на Република България предвижда, че „лице, което предварително е декларирало данни за превоз на СВФР, може по електронен път да коригира подадените данни за превоза по реда на чл. 48 в сроковете по чл. 8, ал. 1, чл. 9, ал. 1, чл. 10, чл. 11, ал. 1 и чл. 12, ал. 1 и съгласно съответното приложение“.

В случая, превозваните от Италия стоки, са стоки с висок фискален риск, тъй като попадат в списъка на СВФР, утвърден със Заповед № ЗМФ - 1295/28.12.2023 г. на министъра на финансите (публикувана на интернет страницата на НАП), като коректно е посочен в НП и код по КН 04015031 – Мляко и сметана, неконцентрирани, нито с прибавка на захар или други подсладители: С тегловно съдържание на мазнини, превишаващо 10%: Превिшаващо 21%, но непревишаващо 45%: В директни опаковки, с нетно съдържание, непревишаващо 2 l.

За неизпълнение на това задължение, нормата на чл.278б, ал.3 ДОПК предвижда за юридическите лица и едноличните търговци, налагане на имуществена санкция –в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв. В случая, размерът на санкцията е правилно определен в размер на 5432,35 лв., представляващ 40 % от данъчната основа на превозваната стока – 13 580,88 лв.

Предвид горното настоящият състав приема, че правилно за извършеното нарушение на чл.127и, ал.1 ДОПК, срещу на „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД е издадено Наказателно постановление № 753440-F748500/01.02.2024г. Същото е неправилно отменено с решението на СРС, което на свой ред следва да бъде отменено по касационната жалба на АНО и вместо него да се постанови ново, с което НП да бъде потвърдено.

С оглед този изход на спора, право на разноски има административният орган, като на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК, в полза на НАП следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 1 от АПК Административен съд – София-град, Пети касационен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 4719/29.10.2024г., постановено по АНД № 20241110203359/2024г. на СРС, 134 състав, като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 753440-F748500/01.02.2024г., издадено от Началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „Лидл България ЕООД Енд Ко“ КД с ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите, на основание чл.63д ЗАНН, сумата 80 лева – юрисконсултско възнаграждение за касационното производство.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

